

РЕШЕНИЕ

№ 1004

гр. София, 09.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в
публично заседание на 10.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **10620** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл.9б от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) и чл.4 ал.1 от ЗМДТ, във вр. с чл.226 от Административно-процесуалния кодекс (АПК). Образувано е по жалба на „ЮНИВЪЕРСЪЛ ЕСТЕЙТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. К. Г. срещу Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал.3 от ДОПК № 845242-1/12.09.2022г. издаден от орган по приходите М. Г. И., на длъжност инспектор в отдел „Общински приходи – Студентски“ към дирекция „Общински приходи“, Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община (СО), мълчаливо потвърден от директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, в качеството му на решаващ орган по смисъла на ДОПК, с който на дружеството за периода 01.01.2017 – 31.12.2020г. са установени задължения за данък недвижими имоти (ДНИ) в размер на 5204,33 лв. и лихви в размер на 1874,90 лв. и за такса битови отпадъци (ТБО) в размер на 7936,78 лв. и лихви в размер на 2871,17 лв.

В жалбата се твърди, че актът е нищожен, тъй като установените с него задължения са установени с акт за установяване на задължения по чл. 107, ал.3 от ДОПК (АУЗ) № 547003-1 от 28.09.2020г. Изложени са доводи за незаконосъобразност на акта поради липса на мотиви, твърди се, че е издаден от некомпетентен орган. Заявява, че не са представени никакви доказателства, че услугите по чл. 62 ЗМДТ са били престирани. Жалбоподателят прави възражение за изтекла погасителна давност. Моли съда да отмени Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал.3 от ДОПК № 845242-1/12.09.2022г. като нищожен и незаконосъобразен. Претендира разноски.

Ответникът, директорът на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и

здравеопазване“ при Столична община, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, ангажира доказателства и пледира за отхвърлянето ѝ като неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните в настоящото производство доказателства и доводите на страните, намира за установено следното:

С декларация по чл. 14 от ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти за недвижим имоти вх. № [ЕГН]/ 06.10 2015г. „ЮНИВЪРСЪЛ ЕСТЕЙТ“ ЕООД е декларирало недвижими имот с партиден № 7223F46764 – търговски обект-игрална зала и с Декларация по чл. 14 от ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти с вх. № [ЕГН]/ 06610.2015г., са декларирани имоти с партиден № 7223H46765 с адрес на имота 1000 гр.С. Р-Н СТУДЕНТСКИ ул.А.. Б. С./АН. Н. №: 8 вх.1 ет.1, представляващ Сграда(и) – жилище ап. 1, жилище ап. 3, жилище ап. 4, жилище ап. 8.

На дружеството жалбоподател, „ЮНИВЪРСЪЛ ЕСТЕЙТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е издаден АУЗ по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 647003-1/28.09.2020 г., връчен на 01.07.2022 г., с който за периода 2016-2020 г. са установени задължения за ДНИ в размер на 6 040,57 лв. задължение по декларация, 0,00. лв. внесена сума, 5 402, 95 лв. главница, 1 194, 91 лв. съответна лихва или общо 6 597,86 лв., както и за ТБО в размер на 9 501, 78 лв. задължение по декларация, 1 493,05 лв. внесена сума, 7 018,25 лв. дължима главница, 1 340,94 лв. съответни лихви или общо 8 359,19 лв.

Срещу АУЗ е постъпила жалба от дружеството по административен ред, с която се прави възражение за изтекла погасителна давност на част от задълженията, излагат се твърдения за липса на компетентност на органа, издал АУЗ, и че услугите по чл. 62 ЗМДТ не били престириани.

С Решение № СФД22-РД28-271/01.08.2022 г. на директора дирекция „Общински приходи“ към Столична община, оправомощен със Заповед на кмета на Столична община с рег. № СОА20-РД15-16/03.01.2020 г., задълженията за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2016 - 31.12.2016 г. са обявени за погасени по давност и АУЗ в тази част е отменен. Директорът приема, че АУЗ е обжалван частично, но потвърждава акта в частта за задълженията за ДНИ за периода 01.01.2017 – 31.12.2020 г. в размер на 5 204,33 лв. главница и 848,92 лв. лихви към 28.09.2022 г. АУЗ е отменен в частта за задълженията за ТБО за периода 01.01.2017 – 31.12.2020 г. и административната преписка е върната на отдел „Общински приходи-Студентска“ за образуване, провеждане и законосъобразно приключване на повторно производство по чл. 107, ал. 3 ДОПК в тази част.

Решението на ДДОП обжалвано пред АССГ, който с Определение № 7407/26.09.2022 г. по адм. дело № 8170/2022 г. е прекратил производството и е върнал преписката на ДДОП, като съдът приема, че ДДОП действително не е осъществил дължимия административен контрол по отношение установените задължения за ДНИ за периода 01.01.2017 – 31.12.2020 г., поради това, че е приел, че АУЗ не е обжалван в цялост и актът в тази част е влязъл в законна сила.

Определение № 7407/26.09.2022 г. по адм. дело № 8170/2022 г. по описа на АССГ е отменено с Определение № 11526/13.12.2022 г. на ВАС и делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия, като ВАС е приел, че по отношение задълженията за ДНИ за периода 01.01.2017 – 31.12.2020 г. ДДОП е извършил дължимият административен контрол и произнасяне, а в останалата част АУЗ е отменен от компетентен орган, поради което не е налице годин предмет на обжалване в отменената част.

С Решение № 24248 от 20.11.2024 по адм.д. № 6161/ 2024 по описа на АССГ, съдът отхвърля жалбата на „ЮНИВЪРСЪЛ ЕСТЕЙТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 647003-1/28.09.2020 г. в обжалваната част, в която е потвърден с Решение № СФД22-РД28-271/01.08.2022 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община, относно установените задължения за данък недвижими имоти за данъчен период 01.01.2017 - 31.12.2020 г. в размер на 5 204,33 лв. ведно с лихва за забава в размер

на 848,92 лв. С Решение № 3051 от 24.03.2025г. по адм.д. № 2356/2025г. ВАС оставя в сила решението на АССГ.

С обжалвания в настоящето производство АУЗ по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с № 845242-1/12.09.2022 г., на дружеството за същия период, 01.01.2017 – 31.12.2020г., за същите имоти със същите партидни номера, на същото основание са установени задължения за ДНИ и ТБО.

В хода на съдебното обжалване на АУЗ от ответника е представена административната преписка по издаване на административния акт, като допълнително по указания на съда, с оглед направените в жалбата възражения, са представени и са приети като доказателства по делото относимите заповеди по чл.63, ал.2 ЗМДТ на кмета на СО за определяне на границите на районите и видът на предлаганите услуги по чл. 62 в съответния район, както и честотата на сметоизвозване за периодите 2017г. - 2020г., както и съответните решения на Столичен общински съвет по чл.66, ал.1 ЗМДТ, одобрени план-сметки за всяка дейност, включваща необходимите разходи услугите по чл.62 ЗМДТ за периодите 2017 -2020г. С писмо от 06.10.1025г. по делото от ответника са представени доказателства за предоставяне на услугите по чл. 62 от ЗМДТ. Във връзка с оспорване размера на установените с обжалвания акт задължения от ответника са представени справки как са изчислени задълженията на жалбоподателя за ТБО - общо и по компоненти за процесните години по партиди, както и справки за изчисляване на данъчните оценки на процесните обекти в процесните имоти по партиди и за процесните години. С писмена молба жалбоподателят е оспорил съдържанието на справките. Доколкото авторството им не е оспорено, не е открито производство по чл. 193 ГПК. За изясняване на спора от фактическа страна обаче е назначена съдебно-счетоводна експертиза със задача да изчисли размера на ТБО за процесните имоти за процесните периоди. Заключение е прието без възражения от страните, а съдът го кредитира като безпристрастно и компетентно изготвени, въз основа на събрания по делото доказателствен материал.

При така изяснената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата, по която е образувано настоящето производство, е подадена в срока по чл.156, ал.5 от ДОПК от легитимирано лице, адресат на обжалвания акт, и е процесуално допустима.

Обжалваният акт е издаден от компетентен административен орган. Съгласно чл.9б от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните такси се извършва по реда на чл.4, ал.1-5 от ЗМДТ от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Съгласно чл.4, ал.3 от ЗМДТ в производствата по ал.1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители, а съгласно ал.4 служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган – инспектор в отдел “Общински приходи - Студентска” в дирекция “ Общински приходи” към направление” Финанси и здравеопазване” при Столична община, съобразно нормата на чл.4, ал.1 и ал.3 от ЗМДТ и правомощията, предоставени му със заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. на кмета на Столична община и заповед № РД-15-5260/29.05.2015г. на кмета на Столична община, длъжностната характеристика за длъжността инспектор в отдел “Общински приходи” към дирекция „Общински приходи“ на СО и трудов договор с допълнителни споразумения.

От събраните по делото доказателства се установява, че обжалваният в настоящето производство акт за установяване на задължения по чл. 107, ал.3 от ДОПК (АУЗ) № 845242-1 от 12.09.2022г., с който са установени задължения за ДНИ за периода 01.01.2017 - 31.12.2020г. в размер на 5204,33 лв. и лихва към 12.09.2022г. в размер на 1874.90 лв. и ТБО за периода 01.01.2017г. - 31.12.2022г. в размер на 7936,78 лв. и лихва към 12.09.2022г. в размер на 2871,17 лв., е издаден след като с акт за

установяване на задължения по чл. 107, ал.3 от ДОПК № 647003-1 от 28.09.2020г. за периода 2016-2020г. са установени задължения за ДНИ и ТБО. Този АУЗ е потвърден в частта, в която са установени задължения за ДНИ за периода 01.01.2017 - 31.12.2020г. в размер на 5204,33 лв. с Решение № СФД22-РД28-271/ 01.08.2022г. на директора на дирекция "ОП" при СО и отменен в останалата част, като преписката е върната за повторно производство по чл. 107, ал.3 ДОПК в тази част.

При повторното разглеждане с обжалвания АУЗД № 845242-1 от 12.09.2022г., са установени задължения за ДНИ за периода 01.01.2017 - 31.12.2020г. в размер на 5204,33 лв., въпреки че в тази част АУЗ № № 647003-1 от 28.09.2020г не е отменен и преписката не е върната. Следователно за същите задължения, за същия период вече е имало издаден валиден и законосъобразен АУЗ № 647003-1 от 28.09.2020г., жалбата срещу който в тази част е отхвърлена с Решение № 24249 от 20.11.2024г. по адм.д. № 6161/2024г. на АССГ, влязло в сила на 24.03.2025г. По изложените съображения, обжалваният АУЗ № 845242-1 от 12.09.2022г. в частта, в която с него са установени задължения за ДНИ за периода 01.01.2017 - 31.12.2020г. в размер на 5204,33 лв., следва да бъде обявен за нищожен.

В останалата част, в която с АУЗ № 845242-1 от 12.09.2022г., са установени задължения за ТБО за периода 01.01.2017 - 31.12.2020г. в размер на 7936,78 лв., актът е законосъобразен.

При издаване на обжалвания акт административният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните разпоредби на закона. Актът е издаден на основание чл. 107, ал. 3 от ДОПК, като в него за посочени конкретните декларации по чл. 14 ЗМДТ, които са били подадени от дружеството и приложени по делото, като на база данните в тях са установени публичните общински вземания.

Актът за установяване на задължения е издаден в предвидената от закона писмена форма. Относно доводите в жалбата, че в акта липсват мотиви следва да се отбележи, че в обжалвания акт подробно са описани фактическите и правни основания за издаването му, съобразно изискването на чл.59, ал.2 т.4 от АПК. В приложените справки подробно е посочено как са изчислени и формирани установените с него задължения за ТБО. По принцип липсата на фактически и правни основания е нарушение на изискването за форма на всеки административен акт, защото в чл. 59, ал. 2 АПК във вр. с § 2 ДОПК са посочени изрично елементите на писмената форма на акта и в т. 4 са визирани фактическите и правни основания. Съдът допуска в практиката си саниране на нарушението неизлагане на фактически и правни основания при условие, че такива основания са изложени в друг документ, част от административната преписка по издаване на акта. Съобразно Тълкувателно решение № 16 от 31.03. 1975 година на ОСГК на ВС, мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт - в съпътстващата документация по неговото издаване.

От друга страна, когато с един акт се установяват публични задължения за данък и за такса съдът следва да отчита факта, че макар липсата на фактически и правни основания да е порок на акта, който е основание за неговата отмяна, не винаги отмяната на акта поради липсата на мотиви изчерпва правомощията на съда. Установяването на незаконосъобразността на акта, обусловена от допуснатото нарушение на изискването за форма, е само първото правомощие на съда. Съгласно чл.4, ал.1 ЗМДТ, във вр. с чл.144, ал.1, във вр. с чл.160, ал.1 ДОПК, съдът решава делото по същество. Това означава, че когато установи допуснато от органа нарушение, което не води до нищожност на акта, а само до неговата унищожаемост, съдът, след като констатира нарушението, следва сам да определи дължимостта и размера на задълженията. Задълженията за такса за битови отпадъци не зависят от дискреционната преценка на органа, а елементите на тези задължения са установени в закона, в актове на общинския съвет и на кмета, които са публични.

Единствено данъчната оценка на имота се определя от общинската администрация, но и тя е въз основа на нормативно установени правила в чл.20 ЗМДТ.

Този характер на задълженията за таксата за битови отпадъци е и причината с акта по чл.107, ал.3 ДОПК органът по приходите да не определя задълженията, а да ги установява. За това, когато установи допуснато от органа нарушение на формата, на административнопроизводствените правила или на материалния закон съдът следва да реши спора по същество, т. е. да определи задължено лице ли е жалбоподателят и ако да, то какъв е размерът на задължението. Само когато, съдът установи, че адресатът на акта не е задължено за установените задължения лице той отменя акта и с това се изчерпват неговите правомощия. Когато естеството на акта не позволява решаването на делото по същество, съдът го отменя и връща преписката на компетентния орган по приходите със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, както е предвидено в чл.160, ал.3 ДОПК.

Относно съответствието на оспорения АУЗ с материалния закон съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл.62 ЗМДТ за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места се заплаща такса, размерът на която се определя по реда на чл.66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. Таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за посочените в същата разпоредба, дейности. За разлика от данъците, дължимостта на таксите, каквато е ТБО, не се поражда само и единствено от наличието на установена в закон правна връзка между недвижим имот и съответния правен субект – чл. 11 ЗМДТ. В закона е предвидено и фактическо престиране и ползване на услугата. С оглед различното съдържание на трите вида услуги по чл. 62 ЗМДТ и на различните цели, които общината преследва чрез предоставянето на тези услуги, в закона са предвидени изисквания, които определят кога услугите са предоставени и кога се счита, че са ползвани. Условието, при които не се събира такса за някоя от услугите са посочени в чл.71 ЗМДТ и те са следните: за сметосъбиране и сметоизвозване - когато услугата не се предоставя от общината; за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - когато услугата не се предоставя от общината; за обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива. Тъй като е възможно лицето по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ да не ползва за съответния отчетен период имота и с оглед на това да не генерира битови отпадъци, законодателят в чл. 8, ал. 5 ЗМДТ е приел, че общинският съвет с наредбата по чл. 9 ЗМДТ, определя реда, по който лицата, които не ползват услугата през съответната година, установяват този факт.

Според чл. 64 ЗМДТ, таксата по чл. 62 се заплаща от лицата по чл. 11 за имотите на територията на общината.

В случая, от доказателствата по делото се установява, че имотите на дружеството попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. Според представеното с административната прииска становище на Столичен инспекторат СО от 21.10.2022г. от дружеството не е подавана декларация по чл. 23, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на месните данъци и такси и цени на услугите, предоставяни от Столична община /НОАМТЦУПСО/, приета с решение № 894 на СОС, по протокол № 93/23.11.2006 г. за вида и броя на съдовете за битови отпадъци, които ще се използват през годината. За дружеството не е издавана заповед на кмета на

Столична община за допускане на пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване, на основание чл. 24, ал. 1 от НОАМТЦУПСО.

Съгласно чл. 66, ал. 1, т. 4 ЗМДТ, в услугата поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване се включва почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване. Наличието на територии за обществено ползване изисква поддържането и на определен стандарт на чистота на тези територии. Законодателят е приел, че общото ползване предполага и обща отговорност за събиране, транспортиране и третиране на генерираните битови отпадъци по смисъла на чл. 7, ал. 1 ЗУО. За да е налице задължение за заплащане на такса за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, е необходимо общината не само да е определила вида и териториалния обхват на предоставяне на услугата, но и фактически да я предоставя. Тогава, когато услугата не се предоставя, такса не се дължи – чл. 71, т. 2 ЗМДТ. Тъй като не е обвързана от фактическото ползване на имота от задълженото по чл. 11 ЗМДТ лице, за тази услуга не е налице възможност предварително да се декларира неползване.

Услугата обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на депа или на други съоръжения за обезвреждане е необходима, както по отношение на битовите отпадъци, получени от сметосъбирането и сметоизвозването, така и за битовите отпадъци, получени от поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване, така и за осигуряване на общото задължение на общината по обезвреждане на битовите отпадъци. Именно с оглед на това в Закона за управление на отпадъците са определени задълженията на общините по третиране на отпадъците, както и правните форми, чрез които това може да стане. Законодателят е приел, че такса за тази услуга не се събира, когато общината няма депа или други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци. Тъй като тази услуга също не е обвързана изцяло с фактическото ползване на имота от задълженото по чл. 11 ЗМДТ лице, досежно нея не е налице възможност предварително да се декларира неползването ѝ.

От събраните по делото доказателства се установява, че услугите са предоставени от СО. В становището на СО от 21.10.2022г, което не оспорено от жалбоподателя, се установява, че в близост до адресите на процесните недвижими имоти са разположени съдове за битови отпадъци с брой и крайност на извозване както следва [населено място], [улица], игрална зала и ап. 1, ап.3, ап.3, ап.4 и ап.8, сектор 2 - 5 бр., 1100 л. с кратност на извозване 14 пъти седмично с адрес [улица], сектор 2. Фирмата изпълнител за обществената поръчка относно предоставяне на услугите по чистотата за периода 01.01.2017 - 31.12.2020г. е "Консорциум "Т. С. център 1"- ДЗЗД. От представените от ответника заповеди, на основание чл. 63, ал.2 от ЗМДТ, чл.44, ал.1, т.1 и т.8 и чл.2 от ЗМСМА; констативни протоколи за периода 2017-2020г., обобщени констативни протоколи за четирите тримесечия 2017г., 2018г., 2019г., 2020г.; актове и фактури за четирите тримесечия на всяка от календарните години в периода 2017г. -2020г, договори, допълнителни споразумения към тях и пр. се установява реалното предоставяне от общината на трите услуги за 2017г – 2020г. по отношение на дружеството.

Относно размера на установените с обжалвания акт публични общински вземания на дружеството за ТБО е представена справка, от която се установява, как са изчислени данъчните оценки за процесните имоти за процесните периоди по партии и как за изчислени задълженията за всяка от услугите по чл. 62 ЗМДТ, при спазване изискванията на чл. 67, ал.2 и чл.3 от ЗМДТ. Поради оспорването на размера на установените

задължения за ТБО е изслушана съдебно-счетоводна експертиза, заключението, по която е прието без възражения от страните. Вещото лице е изчислило размера на задълженията за ТБО за всеки имот за всеки период, съгласно изискванията на закона и заключението му напълно съответства на установените с обжалвания АУЗД задължения за ТБО. Изчислението е извършено пропорционално в промили на база отчетна стойност на имотите, съгласно изискванията на чл. 26, ал.1 от Наредбата на СОС за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община. Приетото заключение на ССЕ установява, че размерът установен с АУЗД съвпада с този, изчислен от вещото лице и за всяка от годините за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2020г. и общо в размер на 7936,78 лв.

Следователно законосъобразно и правилно с обжалвания АУЗ са установени задълженията на „ЮНИВЪЕРСЪЛ ЕСТЕЙТ“ ЕООД за ТБО за периода 01.01.2017г. - 31.12.2020г.

Неоснователно е и възражението в жалбата, че задълженията са погасени по давност. Погасителната давност като юридически факт (разбиран като бездействие на кредитора или ненастъпване на други погасителни обстоятелства) не погасява правото на кредитора, а поражда правото на длъжника да възрази срещу дължимостта на вземането, което е насочено към кредитора. Правоотношението произтича от материалноправното отношение между кредитора и длъжника. Възражението е право на длъжника да откаже изпълнение на кредитора си поради изтекла погасителна давност. Погасителната давност има за функция привеждането в съответствие на правното и фактическо основание - бездействието на кредитора, с фактическото положение, в резултат на което, след изпълнение на предвидени в закона предпоставки, му се отказва възможността да го търси по принудителен ред. Предвидените от законодателя срокове създават дисциплина в сложилите се материални правоотношения, тъй като стимулират кредиторите да упражняват правото си на вземане и допринасят за установяването на обективната истина. От друга страна, неприлагането на служебното начало при давността дава възможност неблагоприятните й последици да зависят от волята на длъжника. Възражението за давност може да бъде упражнено във всеки момент от данъчното производство.

В чл.171, ал.1 ДОПК е предвидено, че публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. В чл.20 ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община е предвидено, че такса за битови отпадъци се заплаща на четири равни вноски в следните срокове: до 30 април, до 30 юни, до 30 септември и до 30 ноември на годината, за която се дължи. Следователно, давността за задълженията за 2017г. започва да тече на 01.01.2018г. Преди изтичане на 5-годишния срок е издаден АУЗ № 845242-1/12.09.2022г. На основание чл.171, ал.2 ДОПК, давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. Следователно, на 12.09.2022. давността е прекъсната.

По изложените съображения, Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 845242-1/12.09.2022г. следва да бъде обявен за нищожен в частта, в която са установени задължения за ДНИ за периода 01.01.2017 – 31.12.2020г. в размер на 5204,33 лв. и лихва в размер ма 1974,90 лв. В останалата част, в която са установени

задължения за периода 01.01.2017 – 31.12.2020г за ТБО в размер на 7936,78 лв. и лихва в размер 2871,17 лв., АУЗ № 845242-1/12.09.2022г. е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

И двете страни претендират присъждане на разноски. И двете страни в производството пред съда са представлявани и с оглед направените от страните разноски, на основание чл.161, ал.1 ДОПК, на жалбоподателя следва да бъдат заплатени разноски в размер на 811,33 лв. (414,83 евро, съгласно чл. 4 и чл.12 от Закона за въвеждане на еврото в Република България), съразмерно с уважената част на жалбата и направените разноски (общо в размер на 2050 лв. - 2000 лв. заплатено адвокатско възнаграждение и 50 лв. държавна такса). На ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 1214,41 лв. (620,92 евро, съгласно чл. 4 и чл.12 от Закона за въвеждане на еврото в Република България), съобразно отхвърлената част от жалбата и размера на юрисконсултското възнаграждение, изчислен на основание чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Жалбоподателят следва също така да заплати в полза на АССГ 400,00 лв. (204,52 евро, съгласно чл. 4 и чл.12 от Закона за въвеждане на еврото в Република България) за служебно назначената за сметка на бюджета на съда ССЕ на основание чл. 77 от ГПК вр. чл. 144 АПК.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал.1 ДОПК, вр. с чл.96 ЗМДТ, Административен съд София-град, LXV състав:

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал.3 от ДОПК № 845242-1/12.09.2022г., издаден от орган по приходите М. Г. И., на длъжност инспектор в отдел „Общински приходи – Студентски“ към дирекция „Общински приходи“, Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, мълчаливо потвърден от директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, в качеството му на решаващ орган по смисъла на ДОПК, в частта, в която на „ЮНИВЪЕРСЪЛ ЕСТЕЙТ“ ЕООД са установени задължения за данък недвижими имоти за периода 01.01.2017 – 31.12.2020г. в размер на 5204,33 лв. и лихви в размер на 1874,90 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЮНИВЪЕРСЪЛ ЕСТЕЙТ“ ЕООД срещу Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал.3 от ДОПК № 845242-1/12.09.2022г., издаден от орган по приходите М. Г. И., на длъжност инспектор в отдел „Общински приходи – Студентски“ към дирекция „Общински приходи“, Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, мълчаливо потвърден от директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, в качеството му на решаващ орган по смисъла на ДОПК, в частта в която на „ЮНИВЪЕРСЪЛ ЕСТЕЙТ“ ЕООД са установени задължения за такса битови отпадъци за периода 01.01.2017 – 31.12.2020г. в размер на 7936,78 лв. и лихви в размер на 2871,17 лв.

ОСЪЖДА „ЮНИВЪЕРСЪЛ ЕСТЕЙТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община разноски в размер на 620,92 евро (шестстотин и двацет евро и деветдесет и два цента). ОСЪЖДА Столична община да заплати на „ЮНИВЪЕРСЪЛ ЕСТЕЙТ“ ЕООД ЕИК[ЕИК], разноски в размер на 414,83 евро (четиристотин и четиринайсет евро и осемдесет и три цента).

ОСЪЖДА "ЮНИВЪЕРСЪЛ ЕСТЕЙТ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати в полза на бюджета на Административен съд – София-град сумата от 204,52 евро (двеста и четири евро и петдесет и два цента) за служебно назначената съдебно-счетоводна експертиза. Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.